

ภาคผนวก ค

Guidelines on the Role of Prosecutors¹

**Adopted by the Eighth United Nations Congress on the Prevention
of Crime and the Treatment of Offenders, Havana, Cuba,
27 August to 7 September 1990**

Whereas in the Charter of the United Nations the peoples of the world affirm, inter alia, their determination to establish conditions under which justice can be maintained, and proclaim as one of their purposes the achievement of international cooperation in promoting and encouraging respect for human rights and fundamental freedoms without distinction as to race, sex, language or religion,

Whereas the Universal Declaration of Human Rights enshrines the principles of equality before the law, the presumption of innocence and the right to a fair and public hearing by an independent and impartial tribunal,

Whereas frequently there still exists a gap between the vision underlying those principles and the actual situation,

Whereas the organization and administration of justice in every country should be inspired by those principles, and efforts undertaken to translate them fully into reality,

Whereas prosecutors play a crucial role in the administration of justice, and rules concerning the performance of their important responsibilities should promote their respect for and compliance with the above-mentioned principles, thus contributing to fair and equitable criminal justice and the effective protection of citizens against crime,

Whereas it is essential to ensure that prosecutors possess the professional qualifications required for the accomplishment of their functions, through improved methods of recruitment and legal and professional training, and through the provision of all necessary

¹ www.ago.go.th (สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2551)

means for the proper performance of their role in combating criminality, particularly in its new forms and dimensions,

Whereas the General Assembly, by its resolution 34/169 of 17 December 1979, adopted the Code of Conduct for Law Enforcement Officials, on the recommendation of the Fifth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders,

Whereas in resolution 16 of the Sixth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, the Committee on Crime Prevention and Control was called upon to include among its priorities the elaboration of guidelines relating to the independence of judges and the selection, professional training and status of judges and prosecutors,

Whereas the Seventh United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders adopted the Basic Principles on the Independence of the Judiciary, subsequently endorsed by the General Assembly in its resolutions 40/32 of 29 November 1985 and 40/146 of 13 December 1985,

Whereas the Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power recommends measures to be taken at the international and national levels to improve access to justice and fair treatment, restitution, compensation and assistance for victims of crime,

Whereas, in resolution 7 of the Seventh Congress the committee was called upon to consider the need for guidelines relating, inter alia, to the selection, professional training and status of prosecutors, their expected tasks and conduct, means to enhance their contribution to the smooth functioning of the criminal justice system and their cooperation with the police, the scope of their discretionary powers, and their role in criminal proceedings, and to report thereon the future United Nations congresses,

The Guidelines set forth below, which have been formulated to assist Member States in their tasks of securing and promoting the effectiveness, impartiality and fairness of prosecutors in criminal proceedings, should be respected and taken into account by

Governments within the framework of their national legislation and practice, and should be brought to the attention of prosecutors, as well as other persons, such as judges, lawyers, members of the executive and the legislature and the public in general. The present Guidelines have been formulated principally with public prosecutors in mind, but they apply equally, as appropriate, to prosecutors appointed on an ad hoc basis.

Qualifications, selection and training

1. Persons selected as prosecutors shall be individuals of integrity and ability, with appropriate training and qualifications.

2. States shall ensure that:

(a) Selection criteria for prosecutors embody safeguards against appointments based on partiality or prejudice, excluding any discrimination against a person on the grounds of race, color, sex, language, religion, political or other opinion, national, social or ethnic origin, property, birth, economic or other status, except that it shall not be considered discriminatory to require a candidate for prosecutorial office to be a national of the country concerned;

(b) Prosecutors have appropriate education and training and should be made aware of the ideals and ethical duties of their office, of the constitutional and statutory protections for the rights of the suspect and the victim, and of human rights and fundamental freedoms recognized by national and international law,

Status and conditions of service

3. Prosecutors, as essential agents of the administration of justice, shall at all times maintain the honor and dignity of their profession.

4. States shall ensure that prosecutors are able to perform their professional functions without intimidation, hindrance, harassment, improper interference or unjustified exposure to civil, penal or other liability.

5. Prosecutors and their families shall be physically protected by the authorities when their personal safety is threatened as a result of the discharge of prosecutorial functions.

6. Reasonable conditions of service of prosecutors, adequate remuneration and, where applicable, tenure, pension and age of retirement shall be set out by law or published rules or regulations.

7. Promotion of prosecutors, wherever such a system exists, shall be based on objective factors, in particular professional qualifications, ability, integrity and experience, and decided upon in accordance with fair and impartial procedures.

Freedom of expression and association

8. Prosecutors like other citizens are entitled to freedom of expression, belief, association and assembly. In particular, they shall have the right to take part in public discussion of matters concerning the law, the administration of justice and the promotion and protection of human rights and to join or form local, national or international organizations and attend their meetings. Without suffering professional disadvantage by reason of their lawful action or their membership in a lawful organization. In exercising these rights, prosecutors shall always conduct themselves in accordance with the law and the recognized standards and ethics of their profession.

9. Prosecutors shall be free to form and join professional associations or other organizations to represent their interests, to promote their professional training and to protect their status.

Role in criminal proceedings

10. The office of prosecutors shall be strictly separated from judicial functions.

11. Prosecutors shall perform an active role in criminal proceedings, including institution of prosecution and, where authorized by law or consistent with local practice, in the investigation of crime, supervision over the legality of these investigations, supervision of

the execution of court decisions and the exercise of other functions as representatives of the public interest.

12. Prosecutors shall, in accordance with the law, perform their duties fairly, consistently and expeditiously, and respect and protect human dignity and uphold human rights, thus contributing to ensuring due process and the smooth functioning of the criminal justice system.

13. In the performance of their duties, prosecutors shall:

(a) Carry out their functions impartially and avoid all political, social religious, racial, cultural, sexual or any other kind of discrimination;

(b) Protect the public interest, act with objectivity, take proper account of the position of the suspect and the victim, and pay attention to all relevant circumstances, irrespective of whether they are to the advantage or disadvantage of the suspect;

(c) Keep matters in their possession confidential, unless the performance of duty or the needs of justice require otherwise;

(d) Consider the views and concerns of victims when their personal interests are affected and ensure that victims are informed of their rights in accordance with the Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power.

14. Prosecutors shall not initiate or continue prosecution, or shall make every effort to stay proceedings, when an impartial investigation shows the charge to be unfounded.

15. Prosecutors shall give due attention to the prosecution of crimes committed by public officials, particularly corruption, abuse of power, grave violations of human rights and other crimes recognized by international law and, where authorized by law or consistent with local practice, the investigation of such offences.

16. When prosecutors come into possession of evidence against suspects that they know or believe on reasonable grounds was obtained through recourse to unlawful methods, which constitute a grave violation of the suspect's human rights, especially involving torture or cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, or other abuses of human

rights, they shall refuse to use such evidence against anyone other than those who used such methods, or inform the Court accordingly, and shall take all necessary steps to ensure that those responsible for using such methods are brought to justice.

Discretionary functions

17. In countries where prosecutors are vested with discretionary functions, the law or published rules or regulations shall provide guidelines to enhance fairness and consistency of approach in taking decisions in the prosecutions process, including institution or waiver of prosecution.

Alternatives to prosecution

18. In accordance with national law, prosecutors shall give due consideration to waiving prosecution, discontinuing proceedings conditionally or unconditionally, or diverting criminal cases from the formal justice system, with full respect for the rights of suspect (s) and the victim (s). For this purpose, States should fully explore the possibility of adopting diversion schemes not only to alleviate excessive court loads, but also to avoid the stigmatization of pre-trial detention, indictment and conviction, as well as the possible adverse effects of imprisonment.

19. In countries where prosecutors are vested with discretionary functions as to the decision whether or not to prosecute a juvenile, special consideration shall be given to the nature and gravity of the offence. Protection of society and the personality and background of the juvenile, In making that decision, prosecutors shall particularly consider available alternatives to prosecution under the relevant juvenile justice laws and procedures. Prosecutors shall use their best efforts to take prosecuters action against juveniles only to the extent strictly necessary.

Relations with other government agencies or institutions

20. In order to ensure the fairness and effectiveness of prosecution, prosecutors shall strive to cooperate with the police, the courts, the legal profession, public defenders and other government agencies of institutions.

Disciplinary proceedings

21. Disciplinary offences of prosecutors shall be based on law or lawful regulations, Complaints against prosecutors which allege that they acted in a manner clearly out of the range of professional standards shall be processed expeditiously and fairly under appropriate procedures. Prosecutors shall have the right to a fair hearing. The decision shall be subject to independent review.

22. Disciplinary proceedings against prosecutors shall guarantee an objective evaluation and decision. They shall be determined in accordance with the law, the code of professional conduct and other established standards and ethics and in the light of the present Guidelines.

Observance of the Guidelines

23. Prosecutors shall respect the present Guidelines. They shall also, to the best of their capability, prevent and actively oppose any violations thereof.

24. Prosecutors who have reason to believe that a violation of the present Guidelines has occurred or is about to occur shall report the matter to their superior authorities and, where necessary, to other appropriate authorities or organs vested with reviewing or remedial power.

(คำแปล)

แนวทางสหประชาชาติว่าด้วยบทบาทของพนักงานอัยการ¹

(Guidelines on the Role of Prosecutors)

รับรองโดยที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติ ต่อผู้กระทำความผิดครั้งที่แปด (Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders) ณ กรุงฮาวานา ประเทศคิวบา วันที่ 27 สิงหาคม ถึงวันที่ 7 กันยายน ค.ศ.1990

โดยที่กฎบัตรสหประชาชาติบัญญัติว่าประชาคมโลกยืนยันการตัดสินใจเพื่อกำหนดเงื่อนไขที่จะรักษาความยุติธรรมและประกาศเป็นวัตถุประสงค์เพื่อความสำเร็จเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศในการส่งเสริมและการกระตุ้นการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยปราศจากการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

โดยที่ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเคารพหลักการของความเสมอภาคกันภายใต้กฎหมาย ข้อสันนิษฐานว่าจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์ และสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยและเป็นธรรม โดยศาลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง

โดยที่มักปรากฏว่ามีช่องว่างระหว่างนโยบายภายใต้หลักการดังกล่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

โดยที่องค์กรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของทุกประเทศควรทราบหลักการดังกล่าว และพยายามดำเนินการเพื่อให้หลักการดังกล่าวมีผลในทางปฏิบัติจริง

โดยที่พนักงานอัยการมีบทบาทสำคัญในการอำนวยความสะดวก และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการควรส่งเสริมให้บรรดาพนักงานอัยการเคารพและปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวข้างต้นอันจะเป็นการก่อให้เกิดความยุติธรรมทางอาญาที่เป็นธรรมและเสมอภาคกันรวมทั้งเป็นการคุ้มครองประชาชนจากอาชญากรรม

โดยที่มีความสำคัญที่จะต้องทำให้พนักงานอัยการมีคุณสมบัติทางวิชาชีพที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ โดยผ่านกระบวนการคัดเลือกและการฝึกอบรมทางกฎหมายและวิชาชีพที่พัฒนาแล้วและโดย

¹ www.ago.go.th (สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2551)

การจัดสรรวิธีการที่จำเป็นทุกประการสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ที่เหมาะสมในการต่อต้านอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมในรูปแบบและมิติใหม่ที่เกิดขึ้น

โดยที่มติของสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ 34/169 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2522 โดยการแนะนำของที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดครั้งที่ห้า ได้รับรองประมวลความประพฤติสำหรับเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย(Code of Conduct for Law Enforcement Officials)

โดยที่ตามมติที่ 16 ของที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติ ว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดครั้งที่หก คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันและการควบคุมอาชญากรรม (Committee on Crime Prevention and Control) ได้รับการเสนอให้รวบรวมรายละเอียดของแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความเป็นอิสระของผู้พิพากษา และการคัดเลือก การฝึกอบรมทางวิชาชีพและสถานภาพของผู้พิพากษา และพนักงานอัยการและโดยที่ที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดครั้งที่เจ็ดได้รับรองหลักการพื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นอิสระของศาลยุติธรรม (Basic Principles on the Independence of the Judiciary) ซึ่งต่อมาได้รับความเห็นชอบโดยสมัชชาใหญ่สหประชาชาติตามมติที่ 40/32 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน ค.ศ. 1985 และมติที่ 40/146 ลงวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 1985

โดยที่ปฏิญญาว่าด้วยหลักการพื้นฐานของความยุติธรรมสำหรับเหยื่ออาชญากรรมและการใช้อำนาจโดยมิชอบ (Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power) แนะนำมาตรการที่จะใช้ระหว่างประเทศและระดับภายในประเทศเพื่อปรับปรุงวิธีการในการก่อให้เกิดความยุติธรรมและการปฏิบัติที่เป็นธรรม การฟื้นฟูสภาพจิตใจ การชดเชยและการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม

โดยที่ตามมติที่ 7 ของที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดครั้งที่เจ็ด คณะกรรมการได้รับการเสนอให้พิจารณาความต้องการในการกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการคัดเลือก การฝึกอบรมทางวิชาชีพและสถานภาพของพนักงานอัยการภารกิจการและความประพฤติที่พึงคาดหวังวิธีการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่และการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ระบบความยุติธรรมทางอาญาดำเนินไปอย่างราบรื่น ขอบเขตของอำนาจในการใช้ดุลพินิจและบทบาทในการดำเนินคดีอาญา และให้รายงานผลการพิจารณาดังกล่าวต่อที่ประชุมใหญ่สหประชาชาติในครั้งต่อไป

แนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ต่อไปนี้จะได้นำขึ้นเพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการดำเนินการส่งเสริมและสร้างสรรค์ความมีประสิทธิภาพ ความเป็นกลางและความยุติธรรมของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีอาญา ควรได้รับการยอมรับและพิจารณาโดยรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ภายในกรอบของกฎหมายและการปฏิบัติของประเทศนั้น ๆ และควรเผยแพร่ให้พนักงานอัยการ และบุคคลอื่นๆ เช่น ผู้พิพากษา ทนายความ สมาชิกวุฒิสภา คณะรัฐบาลและประชาชนทั่วไปได้รับทราบ แนวปฏิบัตินี้ได้รับการกำหนดขึ้นโดยมีหลักการให้ใช้กับพนักงานอัยการโดยตำแหน่ง แต่ก็สามารถใช้ได้ตามความเหมาะสมอย่างเสมอภาคกันกับพนักงานอัยการพิเศษที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อการเฉพาะกิจ

คุณสมบัติ การคัดเลือกและการฝึกอบรม

1. บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นพนักงานอัยการควรเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและความสามารถโดยได้รับการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติที่เหมาะสม
2. รัฐต้องรับรองว่า
 - (ก) หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกพนักงานอัยการต้องมีมาตรการป้องกันการคัดเลือกโดยการแต่งตั้งด้วยความลำเอียงหรืออคติ ต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติใดๆ ต่อบุคคลในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือความคิดเห็นอื่นๆ สัญชาติ สถานะทางสังคมหรือเผ่าพันธุ์ ทรัพย์สิน การเกิด สถานะทางเศรษฐกิจหรือสถานะอื่น ๆ ยกเว้นไม่ถือว่าการเลือกปฏิบัติในกรณีที่ประเทศนั้นต้องการผู้สมัครจากคนสัญชาติของตน
 - (ข) พนักงานอัยการต้องมีการศึกษาและการฝึกอบรมที่เหมาะสม และควรรับทราบถึงอุดมการณ์และจรรยาบรรณในอาชีพของตน สิทธิของผู้ต้องหาและผู้เสียหายที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายอื่น และสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่ได้รับการรับรองโดยกฎหมายภายในและกฎหมายระหว่างประเทศ

สถานภาพและเงื่อนไขการปฏิบัติหน้าที่

3. พนักงานอัยการในฐานะที่เป็นบุคคลสำคัญในการอำนวยความยุติธรรม ต้องรักษาเกียรติยศและศักดิ์ศรีในวิชาชีพของตนตลอดเวลา

4. รัฐต้องรับรองว่าพนักงานอัยการจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยปราศจากการคุกคาม อุปสรรค การละเมิดการแทรกแซงที่ไม่เหมาะสม หรือการเสี่ยงต่อความรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญาหรืออื่น ๆ โดยไม่เป็นธรรม
5. พนักงานอัยการและครอบครัวต้องได้รับการคุ้มครองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบเมื่อถูกคุกคาม ความปลอดภัยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่
6. เงื่อนไขอันเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ ค่าตอบแทนและกรณีที่มีค่าเช่าบ้านหนี้บ้านอาญและการเกษียณอายุ ต้องกำหนดโดยกฎหมาย หรือกฎหรือระเบียบที่เปิดเผย
7. หากมีระบบการเลื่อนตำแหน่งของพนักงานอัยการ การพิจารณาต้องอยู่บน พื้นฐานทางภาวะวิสัยโดยเฉพาะในด้านคุณสมบัติทางวิชาชีพ ความสามารถ คุณธรรมและประสบการณ์ และต้องมีการพิจารณาโดยวิธีการที่เป็นธรรมและปราศจากอคติ

เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการสมาคม

8. พนักงานอัยการเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ความเชื่อ การสมาคมและการรวมกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานอัยการต้องมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวกับกฎหมาย การอำนวยความสะดวกยุติธรรม และการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และต้องมีสิทธิเข้าร่วมหรือก่อตั้งองค์กรระดับท้องถิ่น องค์กรระดับชาติหรือองค์กรระหว่างประเทศ และเข้าร่วมประชุมในองค์กรเหล่านั้นได้โดยไม่ได้รับผลกระทบเสียหายทางวิชาชีพ ในการใช้สิทธิเหล่านี้พนักงานอัยการต้องประพฤติตนตามกฎหมาย และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับและจรรยาบรรณตลอดเวลา
9. พนักงานอัยการต้องมีอิสระเพื่อก่อตั้งหรือเข้าร่วมในสมาคมทางวิชาชีพหรือองค์กรอื่น ๆ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของตน สนับสนุนการฝึกอบรมทางวิชาชีพ และปกป้องสถานภาพของพวกเขา

บทบาทในการดำเนินคดีอาญา

10. สำนักงานอัยการต้องแบ่งแยกออกจากอำนาจหน้าที่ในการพิพากษาคดีโดยเด็ดขาด
11. พนักงานอัยการต้องมีบทบาทสำคัญในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งการพิจารณาสั่งคดี และหากกฎหมายกำหนดหรือตามแนวปฏิบัติในท้องถิ่น ให้รวมถึงการสอบสวนคดี การควบคุม

การสอบสวน การควบคุมการบังคับคดีและการใช้อำนาจหน้าที่อื่น ๆ ในฐานะผู้แทนผลประโยชน์ของประชาชน

12. พนักงานอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรม มีมาตรฐานและรวดเร็วตามกฎหมาย และต้องเคารพและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสนับสนุนสิทธิมนุษยชน อันจะก่อให้เกิดวิธีพิจารณาและระบบความยุติธรรมทางอาญาที่เหมาะสมและเป็นธรรม

13. ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานอัยการต้อง

(ก) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลางและหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติทางการเมือง สังคม ศาสนา เชื้อชาติ วัฒนธรรม เพศหรือการเลือกปฏิบัติอื่นๆ

(ข) ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะ พิจารณาถึงสถานะของผู้ต้องหาและผู้เสียหายอย่างเป็นธรรม และพิจารณาพฤติการณ์แห่งคดีที่เกี่ยวข้องทุกกรณีโดยไม่คำนึงว่าจะเป็นประโยชน์หรือจะเสียประโยชน์แก่ผู้ต้องหา

(ค) รักษาความลับของเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่หรือเพื่อความจำเป็นธรรม

(ง) พิจารณาทัศนคติและความเห็นของเหยื่ออาชญากรรม ประโยชน์ส่วนตัวของเหยื่อที่จะได้รับ ผลกระทบ และพึงแน่ใจว่าเหยื่ออาชญากรรมได้รับทราบสิทธิของตนตามปณิญาว่าด้วยหลักการพื้นฐานของความยุติธรรมสำหรับเหยื่ออาชญากรรมและการใช้อำนาจโดยมิชอบ

14. เมื่อการสอบสวนไม่ปรากฏว่าคดีมีมูล พนักงานอัยการต้องไม่เริ่มคดี หรือทำการฟ้องร้องคดี หรือพยายามทำการใด ๆ เพื่อการดำเนินคดี

15. พนักงานอัยการต้องเอาใจใส่ต่อการดำเนินคดีอาญาที่กระทำผิดโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะ การฉ้อราษฎร์บังหลวง การใช้อำนาจโดยมิชอบ การละเมิดสิทธิมนุษยชนและอาชญากรรมอื่น ๆ ที่รับรองโดยกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งการสอบสวนคดีเหล่านั้นตามที่กฎหมายกำหนดหรือสอดคล้องกับการปฏิบัติในท้องถิ่น

16. เมื่อพนักงานอัยการพบพยานหลักฐานที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผู้ต้องหา ซึ่งพนักงานอัยการรู้หรือเชื่อโดยมีมูลเหตุอันควรว่าพยานหลักฐานเหล่านั้นได้มาโดยวิธีการที่ไม่ชอบกฎหมายซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งพยานหลักฐานที่ได้มาโดยการทรมาน ความโหดร้าย การกระทำหรือการลงโทษอย่างไม่เป็นมนุษย์หรือการศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการละเมิดสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ พนักงานอัยการต้องไม่ใช้พยานหลักฐานดังกล่าวต่อบุคคลใดนอกเหนือจากบุคคลผู้ที่กระทำการที่ไม่ถูกต้องดังกล่าว หรือต้องต่อศาลตามข้อเท็จจริงนั้น และต้องกระทำการทั้งหมดที่จำเป็นเพื่อให้ผู้ที่รับผิดชอบในการกระทำที่ไม่ถูกต้องดังกล่าวถูกลงโทษ

อำนาจหน้าที่ในการใช้ดุลพินิจ

17. ในประเทศที่พนักงานอัยการมีอำนาจในการใช้ดุลพินิจ กฎหมายหรือกฎหรือระเบียบที่เปิดเผย ต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาดำเนินคดี รวมถึงการฟ้องร้องคดีหรือการยกเลิก การฟ้องร้องคดี(waiver of prosecution) เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมและมาตรฐานในการ พิจารณาดำเนินคดี

ทางเลือกอื่นนอกเหนือจากการฟ้องคดี

18. ตามที่กฎหมายของประเทศนั้นกำหนด พนักงานอัยการต้องให้การพิจารณาโดยเหมาะสมใน การยกเลิกการฟ้องร้องคดี การระงับการดำเนินคดีโดยมีเงื่อนไขหรือโดยไม่มีเงื่อนไข หรือการ เบี่ยงเบน (diverting) คดีอาญาจากกระบวนการยุติธรรมตามปกติ ด้วยการเคารพในสิทธิของ ผู้ต้องหาและเหยื่ออาชญากรรม สำหรับการบรรลุวัตถุประสงค์นี้ รัฐต่าง ๆ ควรสำรวจความ เป็นไปได้ในการดำเนินการเบี่ยงเบนคดี (diversion) ซึ่งไม่เพียงเพื่อลดปริมาณคดีของศาลที่ มากเกินไปเท่านั้น แต่ยังเพื่อหลีกเลี่ยงผลเสียของการควบคุมตัวก่อนการพิจารณาคดี การ ฟ้องร้องและการพิพากษาว่ามีความผิดรวมทั้งผลร้ายที่อาจเกิดขึ้นจากการถูกจำคุก
19. ในประเทศที่พนักงานอัยการมีอำนาจใช้ดุลพินิจว่าจะฟ้องหรือไม่ฟ้องคดีเด็กและเยาวชน ต้องมี การกำหนดข้อพิจารณาพิเศษเกี่ยวกับลักษณะและความร้ายแรงของการกระทำความผิด การ คัดกรองสังคมและบุคลิภาพและภูมิหลังของเด็กและเยาวชน ในการพิจารณาสั่งคดีดังกล่าว พนักงานอัยการต้องพิจารณาทางเลือกอื่นตามที่กฎหมายและวิธีพิจารณาคดีเกี่ยวกับเด็กและ เยาวชนกำหนดไว้ นอกเหนือจากการฟ้องคดี พนักงานอัยการพึงดำเนินการฟ้องคดีเด็กและ เยาวชน เฉพาะในกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่งโดยใช้ความระมัดระวังอย่างดีที่สุด

ความสัมพันธ์กับหน่วยงานหรือสถาบันอื่นของราชการ

20. เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและควมมีประสิทธิภาพของการฟ้องร้องดำเนินคดี พนักงาน อัยการต้องร่วมมือประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ศาล นักวิชาชีพทางกฎหมาย ทนายความ และหน่วยงานหรือสถาบันอื่น ๆ ของทางราชการ

การดำเนินการทางวินัย

21. การกระทำผิดวินัยของพนักงานอัยการต้องกำหนดโดยกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่ชอบด้วยกฎหมาย การร้องเรียนพนักงานอัยการว่ากระทำการในลักษณะที่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพจะต้องได้รับการดำเนินการโดยรวดเร็วและเป็นธรรมภายใต้วิธีการที่เหมาะสม พนักงานอัยการมีสิทธิได้รับการพิจารณาที่เป็นธรรม

การตัดสินลงโทษต้องมีการพิจารณาทบทวนตรวจสอบโดยอิสระ

22. การดำเนินการและการพิจารณาตัดสินทางวินัยต่อพนักงานอัยการต้องสามารถตรวจสอบประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม ตามกฎหมาย ประมวลความประพฤติทางวิชาชีพและมาตรฐานจริยธรรมที่กำหนดอื่น ๆ

การปกป้องรักษาแนวปฏิบัติฉบับนี้

23. พนักงานอัยการพึงยอมรับแนวปฏิบัติฉบับนี้ นอกจากนี้พนักงานอัยการต้องพยายามป้องกันและขัดขวางการละเมิดแนวปฏิบัติฉบับนี้
24. พนักงานอัยการผู้ที่เชื่อว่าการละเมิดหรืออาจจะเกิดการละเมิดแนวปฏิบัติฉบับนี้ พึงรายงานเรื่องดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชา และถ้ามีกรณีจำเป็น พึงรายงานต่อหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบอื่นที่มีอำนาจในการพิจารณาหรือแก้ไข